

BIBLICKÉ ÚKOLY 1971

Ústřední rada církve adventistů s. d.

Praha 2 – Vinohrady

Londýnská 30

BIBLICKÉ ÚKOLY

I. čtvrtletí 1971

CESTA K VĚČNÉMU ŽIVOTU

POŽEHNÁNÍ KAŽDODENNÍHO STUDIA

Ten, kdo přijímá slovo Boží vírou, přijímá Boží život a charakter. Zaseté semeno přináší svůj užitek. Čím více bibli studujeme, tím více si jí vážíme.

Bůh je naším Otcem

Základní verš: 1 Jan 3, 1.

Máme velkou přednost, že smíme Boha nazývat Otcem. Kristus nás učí, abychom Boha oslovovali novým jménem, které je našemu srdci velmi blízké, abychom měli k tomuto oslovení větší důvěru. Tento název je výrazem naší lásky a důvěry k Bohu a vyjadřuje též Boží péči a vztah k nám. Oslovíme-li jej takto, ať už se dožadujeme jeho pomoci nebo požehnání, je to Bohu velmi příjemné. Ježíš opakoval toto oslovení několikrát, abychom si na ně zvykli a nedomnívali se, že to je opovázlivost.

NÁŠ OTEC

1. Jak měli učedníci oslovovat Boha? Jak si máme tohoto jména vážit? Luk 11, 2.

Kristus rád mluvil o rodičovské něžnosti a o hojně Boží milosti. Představil svým posluchačům panovníka vesmíru pod novým jménem „Otče náš“. Chtěl, aby pochopili, jak nesmírně touží Bůh po svých dítkách.

2. Má náš nebeský Otec osobní zájem o své pozemské dítky? Mat 10, 29—31; 18, 14; Srovnej Mat 6, 25—33.

OTEC SE ZJEVUJE V KRISTU

3. Jaký vrcholný důkaz otcovské lásky nám podává Bůh? 1 Jan 4, 8—10; Srovnej Jan 3, 16; Řím 5, 6. 8.

4. Co učinil nebeský Otec, abychom jej poznali? Mat 11, 27; Jan 14, 6—9.

Kdo Boha zná, musí jej milovat. Boží charakter se musí projevit v protikladu k satanovu charakteru. To dokázala pouze jediná bytost ve vesmíru. Jen ten mohl zjevit výšku a hloubku Boží lásky, kdo ji poznal. V temné noci světa musí vzejít slunce spravedlnosti a „zdraví bude na paprscích jeho“. Mal 4, 2.

5. Jak působí Bůh na naše srdce, abychom poznali a ocenili jeho velkou lásku? Řím 5, 5; Gal 4, 6.

Ten, který poručil světlu, aby ozářilo temnotu, chce osvětlit i vaše srdce, abyste v Ježíši Kristu poznali Boží slávu. Duch sv. zjeví vám Boží věci a budete-li poslušni, stanou se ve vás živou mocí. Kristus vás dovede na práh nekonečna.

6. Co ještě nám dává Bůh ve svém Synu? Řím 8, 32.

Bůh nám dal v Kristu celá nebesa, to nejdražší. Žádá za to od každé lidské bytosti lásku, duši, mysl i vůli.

PŘEDNOSTI SYNŮ

7. Jaký vztah můžeme mít v Ježíši Kristu k Otci?
1 Jan 3, 1. 2.

Bůh je svému lidu Otcem, a jako Otec si činí nárok na naši věrnou službu.

Čím více uvažujeme o Božím charakteru ve světle kříže, tím lépe poznáváme, jak se milosrdenství, něžnost a odpuštění pojí se spravedlností. Vidíme jasněji nesčetné důkazy nesmírné lásky a něžného soucitu, převyšující matčinu lásku ke zbloudilému dítěti.

8. Jak získáme tento synovský vztah? Kdo nám to potvrzuje? Jan 1, 12. 13; Řím 8, 14. 16.

V řečtině čteme: „Právo, abychom se stali Božími syny“. Znamená to, že hříšník se stane znovu synem ve chvíli, když přijme Krista jako Božího Syna a uvěří v něho.

V kritické chvíli, kdy se zdálo, že satan zvítězí, přišel Syn Boží s poselstvím milosti. Bůh daroval světu zdroj uzdravující milosti, který nikdo nemůže zničit, dokud se nesplní plán vykoupení. V tom se oslavil.

9. Co pro nás učiní Boží láska v Kristu? 2 Kor 5, 14. Srovnej Řím 8, 3. 4.

Slovo „víze“ je v jiných překladech přeloženo jako „pudí“, což znamená nutí, ovládá, udržuje. Tak jako letadlo může být automaticky řízeno určitým směrem, usměrňuje Kristova láska ty, kteří se mu poddají. Jakmile člověk odevzdá svoji vůli Kristu, vidí i v povinnosti radost a v oběti rozkoš. Jeho největší ctižádostí a radostí je oslavit Krista, být mu podoben a pro něho pracovat.

10. Jaké výchovy se nám dostává, když jsme Božími syny a dcerami? Žid 12, 5—12.

Slovo „kázeň“ znamená výchovu, poučení, disciplínu a vztahuje se na celý proces výchovy dětí pro odpovědnosti pozdějšího života. Ve starých rukopisech zní sedmý verš takto: „Vydržte kázeň!“ Bůh ví, co je pro nás nejlepší. Proto nás vyzývá, abychom se podřídili výchově, abychom se stali zralými křesťany.

Životní těžkosti jsou Boží nástroje, které z našeho charakteru odstraňují nečistotu a drsnost. Osekávání, otesávání, dlabání, hlazení a leštění bolí, a člověk se nechce dát opracovat. Ale opracovaný kámen může být použit

ke stavbě nebeského chrámu. Mistr nevěnuje tolik péče a důkladné práce bezcennému materiálu. Zušlechťuje jen své vzácné kameny.

11. Jakou přednost mohou děti Boží okoušet již dnes? Jaký cíl mají do budoucna? Kol 1, 12—14; Srovnej 1 Petr 1, 3—5.

Spasitel nás svojí smrtí na kříži přenesl ze satanova područí do svého království. Jsme sice dosud na tomto světě, ale jakožto synové Boží slibili jsme věrnost vyšší moci. Zůstaneme-li v Kristu, nemůže nám satan uškodit.

PŘIBLIŽME SE K BOHU V UPŘÍMNOSTI A DŮVĚŘE

12. V jakém duchu máme přicházet k Otci? Jan 4, 24; Žid 4, 16.

Zbožný křesťan se řídí ochotně všemi Božími požadavky. Jakmile je znovuzrozen, má srdce čisté, mysl obnovenu a je schopen Boha lépe poznávat a milovat.

13. Co nám poskytuje Otcova láska? Jan 10, 29; Řím 8, 35—39.

---

2. úkol — 9. ledna 1971

Kristus náš Spasitel

Základní verš: 1 Tim 3, 16

Kristus přišel mezi lidi, aby s námi přebýval a aby nás seznámil se svým charakterem a životem. Stal se

člověkem, ačkoli jako Boží Syn měl spojení s Božím trůnem. Jako Syn člověka nám dal příklad poslušnosti, jako Syn Boží nám dává sílu k poslušnosti.

OBNOVENÍ SPOJENÍ ČLOVĚKA S BOHEM

1. Proč se stalo Ježíšovo narození největší událostí všech dob? Mat 1, 23. Srovnej Jan 14, 8. 9.

Bůh se stal záhadným způsobem člověkem. Toto spojení je nadějí padlého lidstva. Hledíme na Syna člověka, a vidíme Boha a v něm jeho velebnost a ztělesnění jeho podoby.

Kdyby Kristus nebyl současně Bohem, nemohl by jako člověk zachránit padlé lidstvo. Člověk svým omezeným rozumem nemůže vysvětlit toto úžasné tajemství splnutí Božské a lidské přirozenosti. Můžeme se jen mlčky divit. Přesto člověk může získat božskou přirozenost a pak může toto tajemství částečně pochopit.

2. Jak úplné bylo Božství přetvářeného Ježíše Krista? Jan 1, 1. Srovnej Kol 1, 15—19; 2, 9.

Kristus je Synem Božím a existuje od prvopočátku. Nikdy neztratil úzké společenství s věčným Bohem. Byl nekonečný, všemohoucí a rovný Bohu.

Kristus byl přímo Bohem. Byl s Bohem Otcem ode dnů věčných, je Bohem nade vším a provždy. Tvoří samostatnou bytost, která je v souladu s Otcem.

Výraz „prvorozený“ u Kol 1, 15 znamená hodnost a postavení, nikoli čas nebo vztah potomka k rodičům. Výraz „prvorozený všeho stvoření“ označuje Krista jakožto nejvyššího nade všemi stvořenými bytostmi. Vysvětluje to ze 17. v., kde čteme, že je „přede vším“.

3. Stal se Kristus ve všem člověkem? Jan 1, 14; Žid 2, 14. 17.

Kdyby Kristus nebyl skutečně člověkem, nemohl by být naším zástupcem. Nemohl by dosáhnout tak dokonalého charakteru, jaký můžeme získat i my. Stal se člověkem, ale přidržel se Boha. To může činit každý člověk. Kristus neučinil nic, co nedokáže ve spojení s Bohem naše lidská přirozenost.

ZJEVENÍ NEKONEČNÉ LÁSKY

4. Proč se stal Spasitel člověkem? Co tím sledoval? Ef 5, 2; Tit 2, 14.

Pozorujeme-li Spasitelovu nesmírnou lásku, posvěť naše myšlení, očistí srdce, přetvoří charakter.

5. Co zjevil Ježíš Kristus svým převtělením? Jakou cenu to má pro lidstvo? 2 Kor 4, 6; Jan 17. 3. Srovnej Jan 1, 4. 12.

Hřích odloučil člověka od Boha. Bez plánu vykoupení trvalo by toto odloučení a temná, nekonečná noc, věčně. Spasitel nám svou obětí umožnil spojení s Bohem. Nemůžeme k němu přicházet osobně, nemůžeme jako hříšníci hledět na jeho tvář. Můžeme ho však spatřovat v Ježíši, našem Spasiteli a můžeme s ním mít takto obecnství.

6. Co řekl náš Pán o svém pozemském poslání? Luk 19, 10; Jan 10, 10; 18, 37.
7. Jaký nevýslovný dar udílí Bůh v Ježíši Kristu? Řím 6, 23. Srovnej Jan 1, 4.

PŘÍKLADNÝ ŽIVOT A SMÍRČÍ SMRT

8. Jak vítězil Kristus v osobním boji s hříchem? Co znamená toto vítězství pro nás? 1 Jan 3, 5; Žid 2, 18. Srovnej Řím 8, 1-4.

Kdybychom museli snášet něco, co Kristus netrpěl, tak by satan tvrdil, že Boží moc pro nás nestačí. Proto byl Ježíš, pokoušen ve všem jako my (Žid 4, 15). Prožil všechny naše těžkosti, a nepoužil pro sebe žádnou sílu, kterou bychom neměli k dispozici i my. Byl v pokušení jako člověk a vítězil v Boží síle.

9. Přijal Kristus cele odpovědnost za naše hříchy? Jak nás smířil s Bohem? 2 Kor 5, 21. Srovnej 1 Petr 2, 24; 3, 18.
10. Co nám umožnila Kristova smrt na Golgatě? Řim 5, 8—11.

Lidé zacházeli s Kristem tak, jak si zasloužíme my. Stalo se tak proto, aby s námi mohlo být nakládáno tak, jak si zaslouží On. Byl odsouzen za naše hříchy, s nimiž neměl nic společného, abychom mohli být ospravedlněni jeho spravedlností, na které jsme neměli podíl. Zemřel místo nás, abychom získali jeho život. „Ranami jeho uzdraveni jsme.“

VZKŘÍŠENÍ, NANEBEVSTOUPENÍ A PŘÍMLUVA

11. Jakou blaženou jistotu získáváme Kristovým vítězstvím nad smrtí? 1 Kor 15, 16—23. Srovnej Zj 1, 18.
12. Co řekli andělé učedníkům po nanebevstoupení Páně? Sk 1, 9—11.

Tato slova přinášejí útěchu a ujištění.

13. Čím se stal Kristus jako člověk? Co činí pro nás? Žid 2, 17. Srovnej Žid 4, 15. 16; 7, 25.

Pokoj s Bohem

Základní verš: 2 Kor 5, 18. 19.

„Satan chtěl odloučit člověka na věky od Boha, ale v Ježíši Kristu jsme s Bohem spjati v'c, než kdybychom nikdy nepadli. Spasitel vzal na sebe naši podobu a spojil se tím nerozlučně s lidstvem. Nebeská a pozemská rodina tvoří v Kristu jeden celek. Oslavený Kristus je naším bratrem. Bůh přijal lidskou podobu a člověk se tak dostal do náruče nekonečné lásky.“

BEZ BOHA NA SVĚTĚ

1. Jaký postoj zaujímá neposvěcené srdce k Bohu a k duchovním věcem? Řím 1, 21—23. 28. Srovnej Řím 5, 10; 8, 7.

Ten, kdo se soustřeďuje jen na své já, promarní svůj život. Kdo se pokouší žít bez Boha, je marnotratník. Olupuje se o drahocenná léta, o síly ducha, srdce a duše a chystá si věčnou záhubu. Člověk, který ve svém sobectví odchází od Boha, je otrokem mamonu.

2. Kdo usměrňuje život a chování lidí, odcizených od Boha? Jaký následek to má? Ef 2, 2—5. Srovnej Gal 5, 19—21.

Lidé se spojili se satanovými nástroji. Těla lidských bytostí přestala být Božím příbytkem a stala se obydlím démonů. Nadpřirozené síly vedly jejich smysly, nervy, vášně a ústrojí k ukojování nejhorších chťičů. Ve tváři člověka se zračila pečeť ďábla. Vesmír viděl, že člověk se

nemůže bez Boží pomoci povznést. Stvořitel světa musel přispět mocně na pomoc.

DÍLO SMÍŘENÍ

3. Co učinil Bůh ve své lásce, aby hříšníci s ním mohli být smířeni? 2 Kor 5, 18. 19; Kol 1, 19. 20.

Boží láska k pozemským dítkám je silnější než smrt. Bůh cítil s člověkem a daroval nám ve svém Synu celá nebesa.

4. Z čeho mají nebesa radost? Luk 15, 7. 10.

Jakmile se hříšník odevzdává Spasiteli, zvěstují andělé tuto zprávu v nebesích a všechny nebeské bytosti se z toho radují. „Tak jest radost v nebi nad jedním hříšníkem pokání činícím větší než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří nepotřebují pokání“ (Luk 15, 7). Je radost i z toho, snažíme-li se úspěšně rozptýlit temnotu a svědčit o Kristu. Nebeské zástupy mají nesmírnou radost, kdykoli se Otec doví o takovém činu.

Nedbej na špatnou zkušenost z minulosti a nenech se zmalomyslnit ani dnes. Přijď k Ježíši takový, jaký jsi, slabý, bezmocný a zoufalý; Spasitel ti vyjde soucitně vstříc, laskavě tě obejmě a přioděje tě rouchem své spravedlnosti.

5. Co se muselo stát, aby ztracený hříšník mohl být smířen s Bohem? Řím 5, 6—11. 18. 19.

Výšku a hloubku Boží lásky mohl dokázat jen ten, který ji sám znal. Pouze nekonečná Kristova oběť za padlého člověka mohla vyjádřit Otcovu lásku ke ztracenému lidstvu.

6. Jak ličí Písmo Kristovo dílo pro hříšníky? Co je za-

hrnuto ve slovech „vykoupení“, „smíření“, „očištění“, „slitování“? Ef 1, 7; Žid 2, 17; 1 Jan 4, 10; Řím 5, 11.

Budme vděčni za dílo smíření.

7. Jak se mohou zásluhy Golgaty uplatnit v našem životě? Jaké dílo musí Kristus neustále vykonávat? Žid 2, 17; 1 Jan 2, 1. 2. Srovnej 1 Tim 2, 5.

Kristus je v nebeské svatyni a vykonává smíření pro lid. Ukazuje tam Otcí na svůj proboděný bok a probodané ruce. Prosí za svoji pozemskou církev. Očišťuje svatyni od hříchů. Co máme činit my? — Musíme být v souladu s dílem Ježíše Krista. Musíme s ním spolupracovat jednotně a skrze víru.

8. Jak si můžeme přisvojit výhody Kristova díla smíření? Jan 1, 12. 13; Žid 4, 15. 16.

9. Co musíme činit, abychom si udrželi Boží milost? 2 Pet 3, 18; 1 Jan 1, 7.

10. Čím se stanou ti, kteří přijmou Boží milost a podřídí Pánu svůj život? Řím 8, 14; 1 Jan 3, 1.

Jen třetí osoba božství nám umožňuje boj proti hříchu a vítězství nad ním; je totiž vyzbrojena Boží mocí v plnosti. Duch svatý naplňuje prakticky zásluhy Vykupitele světa. On očišťuje srdce. Věřící získává skrze Ducha svatého božskou povahu. Kristus nám daroval božskou sílu Ducha, abychom mohli překonat veškeré zděděné i získané sklony ke zlému a aby jeho církev získala jeho charakter.

PŘETVOŘUJÍCÍ MOC BOŽSKÉ MILOSTI

11. Jaký postoj zaujímá obnovené srdce k Bohu? Čím je mu zjevení Boží vůle? Řím 12, 1. 2. Srovnej Kol 1, 10—14.

12. Jaké důvěrné společenství s Kristem nám umožňuje víra? Fil 3, 9. 10.

Všichni, kteří přijali Krista vírou, jsou s ním spjati víc než královským poutem. Tvoří s ním jeden celek, tak jako on byl zajedno s Otcem.

13. Kdo působí přetvořující moc Boží v našem životě? Gal 5, 22. 23.

Vzácné ovoce ráje má růst na této zemi, kde Syn Boží proléval své slzy i krev. Boží lid má svým životem zjevovat slávu a velebnost božské pravdy. Kristus chce zjevit svůj charakter a zásady nebeského království skrze svůj lid.

---

4. úkol — 23. ledna 1971

Boží milost

Základní verš: Žid 4, 16.

Učedníci Páně hlásali zvěst „přiblížilo se království Boží“, která byla do důsledků správná a nanejvýš časová. Toto království však nemělo tvořit pozemskou říši,

jak tomu byli učeni věřit. Netýkalo se ani budoucího, věčného království, jež bude zřízeno, až „království a panství a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých výsostí“, toho království, kde „všichni páni jemu sloužiti a jeho poslouchati budou“ (Dan 7, 27). Biblické označení „království Boží“ týká se jak království milosti tak království slávy.

ZŘÍZENÍ KRÁLOVSTVÍ MILOSTI

1. Co tvořilo jádro Kristova učení na zemi? Mat 4, 17. Srovnej Mat 3, 2; 10, 7.
2. Co bylo řečeno o zřízení Ježíšova království? Mat 12, 28. Srovnej Luk 16, 16.

Království milosti bylo zřízeno ihned po pádu do hřichu. Tehdy byl vypracován plán vykoupení padlého lidstva. Bůh dal svůj příslib, počítal s tímto královstvím, a lidé se mohli vírou stát jeho občany. Doslova však bylo zřízeno teprve při Kristově smrti.

3. Co umožnilo zřízení království božské milosti? Žid 2, 14. 15; Zjev 12, 9. 10.

Kristova smrt tvořila základ „království Božího“, jehož bezprostřední blízkost učedníci hlásali.

Bůh nám dal nekonečný dar lásky — svého Syna. Tím je celý svět obklopen ovzduším milosti, které je právě tak skutečné jako atmosféra, obklopující naši zeměkouli. Všichni, kteří se rozhodnou, že budou vdechovat toto životodárné ovzduší, budou žít tak, aby dosáhli plnosti postavy mužů a žen v Kristu Ježíši.

PODSTATA KRÁLOVSTVÍ MILOSTI

4. Jaké je království, které založil Pán Ježíš při svém prvním příchodu? Luk 17, 20. 21; Jan 18, 36.

Marně vysedávají farizeové ve svých pozorovacích věžích. Duchovní království vzniká přímo před jejich zraky, ale jejich neduchovní oči nic nepozorují.

5. Jakým způsobem líčil Ježíš podstatu a účel království Boží milosti? Mat 13, 24. 31. 33.

6. Co se muselo stát s královstvím pro nevěru Izraele? Mat 21, 43.

Bůh měl s vyvoleným národem izraelským určitý cíl. Uskutečnil jej posléze skrze svoji církev na zemi dnes. Přenechal „svou vinici jiným vinařům“.

VSTUP DO KRÁLOVSTVÍ MILOSTI

7. Jak se dostaneme do království Boží milosti? Jan 1, 12. 13; 3, 3.

8. Jak shrnul Ježíš zásady tohoto království? Mat 5, 3—12.

V kázání na hoře snažil se poukázat na své království a na svůj charakter. Řekl, které jsou podmínky života věčného, a ostatní jim přenechal na uvážení.

Blahoslavení vystihují postupnou zkušenost křesťana. Ti, kteří cítí potřebu Spasitele, kteří litují hříchu a chodí s Kristem do školy soužení, naučí se od něj tichosti.

9. Které požadavky plní poddaní Kristova království? Mat 7, 21; Jan 14, 15.

OBČANÉ KRÁLOVSTVÍ MILOSTI

10. Jakých předností dostane se poddaným v tomto království? Mat 10, 28—30; Žid 4, 16.

11. Co je základním zákonem nebeského království? Mat 22, 36—40. Srovnej Mat 23, 23.
12. Jaké charakterové výše máme dosáhnout i my, jako příslušníci nebeského království? Mat 5, 48. Srovnej Fil 3, 8—15.

Kristovo království nevzniká rozhodnutím soudů, zasedání či zákonodárných shromáždění, ani z dobré vůle velkých postav tohoto světa. Vzniká tím, že Duch svatý vstřípí člověku Kristovu povahu.

13. Jaké místo má toto království zaujímat v mysli a v životě jeho občanů? Mat 6, 33.

Nejedná se vždy o věci vyloženě hříšné, nýbrž o něco, čemu věnujeme větší pozornost než Božímu království. Vše, co odvádí mysl od Boha, co odvádí od Kristovy lásky, ohrožuje naši duši. Nemůžeme sloužit Bohu s rozpolceným srdcem. Vliv náboženství podle bible musí být pro nás prvořadý činitel a musí převýšit vše ostatní.

---

5. úkol — 30. ledna 1971

Ospravedlnění z víry

Základní verš: 2 Kor 5, 21.

Jakmile pokorný kající hříšník pozná Kristovu milost a přijme jeho oběť jakožto jedinou naději v tomto i příštím životě, získá odpuštění hříchů. To je ospravedlnění z víry. Skrze víru stává se z odbojného, hříšného a satanem ovlá-

daného člověka věrný poddaný Ježíše Krista. Není to způsobeno nějakou vrozenou dobrotou. Kristus přijímá věřícího za své dítě. Ospravedlnění je opak odsouzení. Ti, kteří si to vůbec nezaslouží, získají Boží nekonečnou milost. Bůh odpouští pro Ježíše Krista přestoupení a hříchy, protože Kristus dal sebe jako výkupné. Přestupnískovi se vírou v Krista dostává Boží přízně a pevné naděje na život věčný.

JAK ZÍSKÁME KRISTOVU SPRAVEDLNOST

1. Co získáme vírou v Ježíše Krista? Kolik lidí potřebuje ospravedlnění? Řím 3, 10. 23.
2. Jak je možné, že spravedlivý Bůh považuje hříšníka za spravedlivého? Řím 3, 23—26.
3. Jak získal Kristus právo darovat nám svoji spravedlnost? Řím 5, 19. Srovnej 1 Pet 3, 18.
4. Jak líčí pisatelé NZ toto předání spravedlnosti? Řím 4, 3. 5.

Sami o sobě jsme hříšní, ale v Kristu jsme spravedliví. Dostalo se nám jeho spravedlnosti. Bůh nás prohlašuje za spravedlivé a jedná s námi podle toho. Považuje nás za své milované děti. Kristus odporuje moci hříchu, a kde se rozmnožil hřích, tam se nad to rozhojnila milost.

OCENĚNÍ KRISTOVY SPRAVEDLNOSTI

5. Jaký musí hříšník být, aby ho Bůh mohl ospravedlnit? Luk 18, 13. 14.

Chceme-li, aby nás Bůh přijal, musíme předně cítit svoji nehodnost, bídu a hříšnost. „Blahoslavení chudí v duchu,

nebo jejich jest království nebeské“ (Mat 5, 3). Kristus může spasit pouze toho, kdo cítí, že je hříšný.

6. Proč máme toužit po spravedlnosti? Mat 5, 6.

Při pohledu na dokonalý Spasitelův charakter budeme toužil po tom, abychom byli cele proměněni a obnoveni podle obrazu jeho čistoty. Cítíš-li v duši prázdnotu, lačnš-li a žíznš po spravedlnosti, dokazuje to, že na tvé srdce působí Ježíš Kristus.

7. Jak získáme z Boží milosti Kristovu spravedlnost? Sk 13, 38. 39; Řím 4, 4. 5.

Bůh slíbil člověku odpuštění pod podmínkou víry. To neznamená, že by víra sama o sobě mohla člověku získat vykoupení. Víra se však může uchopit Kristových zásluh, které jsou lékem pro hřích. Víra poukazuje na Kristovu dokonalou poslušnost, nikoli na přestupky a nedostatky hříšníka. Uvěřt-li hříšník, že Kristus je jeho osobním Spasitelem, potom dostojí Bůh v slovu, odpustí mu a cele ho ospravedlní.

8. Co učiní ti, kteří chtějí být vírou v Krista ospravedlněni? Řím 6, 13. 16.

Ti, kteří jsou ospravedlněni z víry, musí být ochotni kráčet cestou Páně. Neodpovídají-li skutky člověka jeho vyznání, dokazuje to, že není ospravedlněn z víry. Víra, která nepřináší dobré skutky, je nesprávná.

POKOJ S BOHEM

9. Jaký radostný pocit přináší dar ospravedlnění? Řím 4, 6–8.

Jsi hříšník. Nemůžeš odčinit dosavadní hříchy; nemůžeš změnit své srdce a stát se svatým. Bůh ti však zasli-

buje, že to vše učiní pro tebe v Kristu. Věříš tomuto zaslíbení. Vyznáš své hříchy a odevzdáš se Bohu. Chceš mu sloužit. Jakmile to učiníš, splní Bůh svůj slib. Uvěříš-li zaslíbení, že ti odpustil a očistil, Bůh vše uskuteční. Jsi uzdraven tak, jako když Kristus dal chromému moc, aby chodil. Chromý však musel uvěřit, že je uzdraven. Totéž prožiješ ty, budeš-li věřit.

10. Co zakusí ti, kteří jsou ospravedlněni vírou v Kristovy zásluhy? Řím 5, 1.

11. Podle čeho poznáme, že ospravedlnění z víry se stalo skutečností? Fil 1, 10. 11; 1 Jan 2, 29.

Víra se váže na lásku a očisťuje srdce. Víra vzklíčí, rozkvetne a přináší vzácnou úrodu. Dobré skutky jdou ruku v ruce s vírou. Kristus a věřící vytvoří jeden celek. Krása Ježíšova charakteru zjevuje se v těch, kteří jsou úzce spjati se zdrojem síly a lásky. V Kristu je ztělesnění ospravedlnění a posvěcující milosti. Vnější spravedlnost svědčí o vnitřní spravedlnosti.

12. Co umožňuje člověku, který je ospravedlněn z víry, žít bohulibým životem? Řím 8, 1—4. Srovnej 2 Kor 5, 14.

„Láska zajisté Kristova víže nás“ — správně dle původního znění — nutí, pudí, vede nás.

Satan tvrdí, že člověk nedokáže zachovávat Boží příkazy. Je pravda, že ve své síle nemůžeme být poslušni. Ale Kristus přišel jako člověk a byl dokonale poslušen. Tím dokázal, že člověk může s Boží pomocí zachovávat veškeré jeho příkazy.

R Ů S T V M I L O S T I

13. Jaký je cíl křesťana? Co zakusil v tomto směru Pavel? Fil 3, 12—14.

14. Jaké napomenutí platí pro nás? Fil 3, 15—17. Srovnej 2 Petr 3, 18; Ef 4, 15.
-

6. úkol — 6. února 1971

Budme podobni Ježíši Kristu

Základní verš: Kol 2, 6. 7.

Mnozí se domnívají, že ve věcech Božích musí sami něco dokázat. Vyžádali si na Kristu odpuštění hříchů, ale dál už chtějí žít správně ve své síle. Takové úsilí musí ztroskotat. Ježíš praví: „Nebo beze mne nic nemůžete učinit.“ Chceme-li růst v milosti, radosti a užitečnosti, musíme být spojeni s Kristem. Budeme-li s ním spjati neustále, na každý den, v každou hodinu, porosteme v milosti. On je nejen průvodce, ale i dokonavatel naší víry. Kristus je vždy a všude první a poslední. Musí být s námi nejen na začátku a na konci cesty, nýbrž na každém kroku.

Ospravedlnění jsme dosáhli připočtenou spravedlností; posvěcení získáme spravedlností, která nám je udělena. První spravedlnost nám dává nárok na nebesa, druhá nás pro nebesa uschopňuje.

CO JE POSVĚCENÍ

1. Jaký pokrok činí člověk, ospravedlněný vírou v Ježíše Krista? Fil 3, 12—15.

Písmo jasně ukazuje, že posvěcení není dílem okamžiku. Když se hříšník obrátí a získá pro krev Pána Ježíše smíření a pokoj s Bohem, znamená to teprv počátek křesťan-

ského života. Od té chvíle musí „spět k dokonalosti“; musí růst „k dokonalosti postavy v Kristu Ježíši“.

2. Co činí ten, kdo je vírou v Krista ospravedlněn?
1 Tim 6, 11. 12.

Musíme se usilovně snažit, abychom v zásluhách a z milosti Pána Ježíše dosáhli ušlechtilého charakteru. Bůh dává dary, sílu ducha; my charakter tvoříme. Znamená to tvrdý, těžký zápas s vlastní osobností, s vrozenými sklony. Musíme být k sobě přísně kritičtí, abychom nepřehlédli ani jeden nepřívznivý povahový rys.

3. Co je zahrnuto v posvěcení? Kol 2, 6. 7; 1 Petr 5, 10. Srovnej Řím 6, 4.

Posvěcení znamená ochotné vykonávání všedních povinností, dokonalou poslušnost vůle Boží a také úplné přizpůsobení Boží vůli.

CO PŮSOBÍ POSVĚCENÍ

4. K čemu dochází v životě člověka, který usiluje o posvěcení? Řím 12, 1. 2; 2 Kor 7, 1.

Tak jako kvas působí v těstě neviditelný proces kvašení, působí i kvas pravdy nenápadně, tiše a soustavně; proměňuje duši. Přirozené sklony ustupují do pozadí a jsou potlačovány. Vznikají nové myšlenky, nové pocity, nové pohnutky. Člověk vidí před sebou jiné charakterové měřítko — život Ježíše Krista. Mění se mysl; schopnosti se rozvíjejí jiným směrem. Věřící nezískává nové schopnosti; dochází pouze k posvěcení dosavadních darů. Svědomí se cele probouzí.

5. Jaký zářný příklad změny povahy vidíme u jednoho Kristova učedníka? Mar 3, 17; Jan 13, 23.

Jan, „syn hromu“, stal se milovaným učedníkem. Jan neměl zpočátku tak krásnou povahu, s jakou se u něho setkáváme později. Zdědil mnohé nectnosti. Byl nejen pyšný, troufalý a ctižádostivý, nýbrž i prudký a pomstychtivý. Byl nazván „synem hromu“, právě tak jako jeho bratr. Byl výbušný, nesnášel pocit křivdy, rád soudil. Ale božský Učitel viděl do jeho vroucího, upřímného, milujícího srdce.

V životě učedníka Jana nastalo pravé posvěcení. Spasitel ho v době společného života na zemi často varoval a napomínal, a Jan pokárání přijímal. Poddal svou výbušnou, ctižádostivou povahu Kristu, jehož božská láska způsobila změnu jeho charakteru.

6. K čemu musí během posvěcení často dojít? Žid 12, 5.
6. 11; Zjev 3, 19.

Máme-li být vyproštěni ze satanovy moci, která na nás útočí zvenčí, musíme být osvobozeni vnitřně. Pán dopouští těžkosti, abychom byli zbaveni přízemnosti, sobectví, drsných povahových rysů, jež u Krista nenacházíme. Dopouští, aby naše duše tonula v hlubokých vodách soužení, abychom poznali jeho a Ježíše Krista, kterého poslal a abychom vroucně toužili po očištění od veškeré poskvrny. Tak vyjdeme ze zkoušky čistší, svatější a šťastnější. Často přicházíme do pece soužení zatížení sobectvím; sneseme-li však zkoušku trpělivě, vyjdeme z ní s božským charakterem.

7. Jakým způsobem nás Bůh zkouší a vede na cestě posvěcení? Jak 1, 2—6.

Bůh sleduje s člověkem svůj cíl, proto ho zkouší a dává mu možnost, aby získal pravý charakter.

ROUCHO KRISTOVY SPRAVEDLNOSTI

8. Jaký člověk byl na svatbě nápadný? Co se jej hostitel tázal? Mat 22, 11, 12.

Svatební roucho představuje v podobenství čistý, bezúhonný charakter, který budou vlastnit věrní Kristovi následovníci. Církev má být oděna „kmentem čistým a skvoucím“, musí být „bez úhony a bez vrásky“. Zjev 19, 8; Efez 5, 27. Kristus praví, že čisté, bílé roucho je spravedlnost svatých“. Všichni, kteří přijímají Krista vírou za svého Vykupitele, získají jeho spravedlnost a bezúhonný charakter.

Odevzdáme-li se Kristu, dojde ke splnutí našeho srdce, vůle a myslí s jeho srdcem, vůlí a myslí. Budeme žít jeho životem. To znamená být oděni rouchem jeho spravedlnosti.

9. Jaké nebezpečí hrozí těm, kteří nechápou Boží spravedlnost a neuznávají její cesty? Řím 10, 2. 3; Zjev 3, 17.

Chtějí-li lidé dojit spasení ze skutků, snaží se bojovat proti hříchu pomocí vlastních ustanovení. Vidí, že sami nemohli zákon zachovat, proto si stanoví vlastní zásady a omezení. To vše upoutává pozornost na sebe, nikoli na Boha. Takový člověk přestává milovat Boha, a tím i svého bližního.

10. Dosáhneme svatosti již v tomto životě nebo až po ukončení doby milosti? Zjev 22, 11.

V budoucnu už nebudeme mít možnost připravit se pro věčnost. Musíme se už v této době přiodít rouchem Kristovy spravedlnosti.

PODOBNI KRISTU PŘI JEHO PŘÍCHODU

11. Jaký cíl sleduje posvěcení? Efez 5, 27; Kol 4, 12.

Z tohoto světa si můžeme přenést na věčnost pouze jeden poklad — charakter, podobný Bohu.

12. K jakému cíli má křesťan spět? Co bude následovat?
2 Kor 3, 18; 1 Pet 1, 15. 16.

13. Kdy bude dílo posvěcení ukončeno? 1 Tes 3, 12. 13;
1 Jan 3, 2; Juda 24.

Ospravedlnění je dílem okamžiku; posvěcení trvá celý život a na každý den, stále.

---

7. úkol — 13. února 1971

Víra

Základní verš: 1 Jan 5, 4.

Kdykoli nás Bůh nabádá k víře, dává nám k tomu dostatek předpokladů. Jeho existence, jeho charakter a pravdivost jeho slova působí na náš rozum. Důkazů máme v tomto směru dost. Bůh však nikdy neodstraňuje možnost k pochybování. Naše víra nesmí čekat na viditelné projevy. Ti, kteří chtějí pochybovat, budou mít vždy možnost. Avšak ti, kteří opravdu upřímně touží po pravdě, najdou mnoho důkazů, na jejichž základě mohou věřit.

CO JE VÍRA

1. Co musíme činit, chceme-li přijmout neomezené požehnání nebes? Mat 9, 29.
2. Jak definuje víru Nový zákon? Žid 11, 1. Srovnej Mat 21, 21.

Víra hledí přes nesnáze, chápe se neviditelné ruky Všemohoucího, proto nemůže být zeslabena. Kristus provede věřícího všemi těžkostmi. Opravdová víra znamená život. živá víra představuje vzrůst síly a bezmeznou důvěru, jež dodávají duši sílu k vítězství.

3. K čemu přirovnávají pisatelé Nového zákona víru? Proč je toto srovnání vhodné? Ef 6, 16; 1 Tes 5, 8.
4. Proč potřebujeme víru? Žid 11,6. Srovnej Řim 1, 17; 5, 2.

Bůh nevede nikdy své děti jinak, než jak by se daly vést, kdyby viděly konec na začátku a kdyby chápaly, jaký slavný úmysl plní jakožto Boží spolupracovníci.

5. Z jakého zdroje čerpá křesťan víru? Žid 12, 2. Srovnej Gal 2, 16.

Snad cítíme někdy ve svém životě rozháranost. Jakmile se však odevzdáme moudrému Tvůrci, usměrní nás, že náš život a charakter vyzní k jeho slávě.

6. Jak se uplatňuje víra v životě? Gal 5, 6. Srovnej Zjev 3, 18.

Víra projevující se v lásce představuje zlato, vyzkoušené ohněm. Jedině tak nastane mezi Bohem a námi soulad.

7. Čím se musí vyznačovat pravá víra? Co potvrzuje její pravost? Jak 2, 17. 18. 20.

Opravdová víra se projeví v dobrých skutcích, které jsou ovocem víry. Jakmile Bůh zapůsobí na srdce člověka a ten se mu cele poddá, stává se jeho spolupracovníkem.

R Ů S T V Í R Y

8. Jak umožnil Bůh růst víry? Řím 10, 17; 2 Tim 3, 15. Srovnej Gal 5, 22. 23.

Písmo svaté má velký vliv na změnu povahy. Kristus se modlil: „Posvěť jich v pravdě své; slovo tvé pravda jest“ (Jan 17, 17). Kdo zkoumá slovo Boží a řídí se jím, zakusí jeho vliv na svém srdci a potlačí veškeré nesvaté sklony. Duch svatý způsobuje, že naše víra se projeví láskou ke Kristu neboli připodobní nás tělem, duší a duchem jeho obrazu. Tehdy si nás Bůh může použít.

9. Co učiní Kristus v nás a pro nás? Pod jakou podmínkou? Gal 2, 20; Ef 3, 17.

Náš duchovní život čerpá výživu a sílu z neviditelného spojení s Kristem.

V Í R A A Ž I V O T N Í P R O B L É M Y

10. Jak se chová víra v těžkostech a pokušeních? Co získá křesťan, obстоjí-li jeho víra ve zkoušce? Jak 1, 2—4.

Přijmeme-li těžkost vírou, stane se nám požehnáním. Kruté rány, které zastíňují pozemskou radost, obrací náš zrak k nebesům. Kolik lidí by nikdy nepoznalo Ježíše, kdyby u něj nehledali útěchu v zármutku!

11. Jak překonává víra překážky a nebezpečí? Co o ní řekl Pán Ježíš? Mat 17, 20; 1 Jan 5, 4. Srovnej Žid 11, 33—38.

Hleďte Pána a obraťte k němu svou mysl na každý den. Radujte se v něm. Neste jho Ježíše Krista ochotně, jak to od vás očekává. Je to jho poslušnosti a služby.

Jednou zmlkne veškeré reptání, zmizí všechny nesnáze, vyřeší se těžké problémy, s nimiž si dnes nevíte rady.

Skutečná víra přináší radost a je věrná zásadám bez ohledu na čas nebo únavu. Kristus věděl, že učedníci se mu budou svým životem podobat, že půjdou od vítězství k vítězství.

12. Jak nás ujišťuje Bůh, že zná naše potřeby? Jak nám chce pomoci? Mat 6, 31–33.

13. Můžeme důvěřovat Spasiteli, že nás provede ve všech životních nesnázích? Žid 13, 5; 1 Pet 5, 7.
Srovnej Řím 8, 28.

Starost je slepá a nevidí do budoucna. Ježíš však zná konec od začátku. Má východisko z každé nesnáze. Náš nebeský Otec nám může pomoci tisícerým způsobem, ač my to nechápeme. Ti, kteří se rozhodnou, že budou v první řadě sloužit Bohu a vzdávat mu čest, poznají, že nesnáze se rozplynou a obzor se vyjasní.

---

8. úkol — 20. února 1971

Láska

Základní verš: Efez 4, 32.

Vžívejte se do postavení lidí, s nimiž se stýkáte. Chápejte jejich city, jejich nesnáze, zklamání, jejich radost i žal. Vžijte se na jejich místo a chovejte se tak, jak byste si přáli, aby se oni chovali k vám.

Kolik něhy a krásy vyzařovalo z všedního života našeho Spasitele! Jak bylo v jeho přítomnosti blaze! Tentýž

duch se má projevit u jeho dítek. Ti, v jejichž srdci přebývá Kristus, budou obklopeni nebeským ovzduším. Jejich čisté, bílé roucho svítí. Jejich tvář bude odrážet Boží jas, takže posvítí na cestu těm, kteří klopýtají a jsou znaveni.

BOŽÍ LÁSKA K NÁM

1. Jaký je smysl novozákonního slova „láska“? Mat 5, 43—47.

Láska ovlivňuje charakter, ovládá pocity, překonává nepřátelství a zušlechťuje lidské vztahy. Tato láska je rozsáhlá jako vesmír; je totožná s láskou nebeských bytostí. Taková láska zpřijemňuje život lidský a přináší požehnání celému okolí.

2. V čem se zjevila Boží nekonečná láska nejlépe? Řím 5, 8; 1 Jan 4, 8—10.

Ježíšova tvář vyzařuje slávu obětující se lásky. Ve světle Golgaty poznáme, že zákon lásky, jež nemyslí na sebe, je zákonem života i v nebesích.

3. Co dokazují nesnáze a těžkosti našeho života? Žid 12, 6; Zjev 3, 19.

Duchovní život sílí bojem. Snášíme-li těžkosti trpělivě, budeme mít pevný charakter a získáme vzácné duchovní ctnosti. Dokonalé ovoce víry, tichosti a lásky zraje často nejlépe v těžkých bouřích.

4. Kdy lépe pochopíme a oceníme Boží lásku k nám? Efez 3, 17—19; Řím 5, 5.

K ČEMU VEDE BOŽÍ LÁSKA

5. Čemu věnuje přirozený člověk největší pozornost? Jan 3, 19. Srovnej 2 Tim 4, 10.

6. Před čím je křesťan varován? Kol 3, 2; 1 Jan 2, 15.

Základem veškerého našeho jednání musí být láska. Láska je hlavní zásadou Boží vlády na nebi i na zemi a musí tvořit základ křesťanského charakteru. Jedině tehdy bude a zůstane zásadní a vydrží v soužení a pokušení.

7. K čemu nás povede upřímná láska k Bohu? Jan 14, 15. 23. 24; 1 Jan 5, 3. Srovnej Mat 22, 36—40.

Hybnou pákou veškerého jednání člověka, jehož srdce je obnoveno božskou milostí, je láska.

ŽIVOTNÍ HESLO

8. Jak se projevuje opravdová láska k Bohu? Jan 13, 34. Srovnej 1 Jan 2, 9—11.

Láska je základem zbožnosti. Marné je vyznání člověka, který nechová nezištnou lásku k bližnímu; ten nemiluje Boha čistou láskou. Jakmile člověk podrobí svou osobnost Kristu, začne projevovat lásku.

9. Máme být milosrdní k lidem, kteří si milost nezaslouží? Proč? Mat 6, 14. 15. Srovnej Luk 6, 36; Efez 4, 32.

Člověk, který nechce odpustit, zřká se naděje na odpuštění.

10. Co je praktickým měřítkem naší lásky k ostatním? Mat 7, 12; 19, 19. Srovnej Fil 2, 2—4.

Dodrží-li Ježíšovi vyznavači tuto zásadu i dnes, bude evangelium provázeno mocí apoštolských dob.

11. Které podobenství líčí vhodně způsob, jak máme projevit svým bližním lásku? Které zásady jsou v něm zdůrazněny? Luk 10, 30—37.

Každý, kdo potřebuje naši pomoc, je náš bližní. Je jím každý, koho nepřítel zranil, každý, kdo je Božím vlastnictvím.

Bůh dopouští, abychom přicházeli do styku s utrpením a neštěstím, abychom nežili v sobectví. Chce, abychom získali jeho povahové vlastnosti — soucit, něhu a lásku. Ujmeme-li se této práce, staneme se jeho žáky a budeme připraveni pro nebesa.

LÁSKA VRCHOLEM VŠEHO

12. Kdy jediné má cenu výmluvnost, známost, víra, dobré skutky a mučednictví? 1 Kor 13, 1—3.

Pavel zdůrazňuje význam lásky, kterou se mají vyznačovat Kristovi následovníci. Jeho slova jsou dosud zdrojem posily a povzbuzení mnohým.

Věřící, jehož srdce není naplněno láskou k Bohu a k bližnímu, není pravým Kristovým učedníkem, byť se k tomu i hrdě hlásil. Může mít velkou víru, která snad dokonce činí i divy; ale jeho víra je bez lásky bezcenná. Může být i nesmírně štědrý; nevěnuje-li však svůj majetek ve prospěch potřebných z pouhé lásky, nezíská si Boží přízeň. Jeho horlivost mu může přivodit i mučednickou smrt; nevedla-li ho však k ní láska, považuje ho Bůh za svedeného snílka nebo ctižádostivého pokrytce.

13. Jaké jsou vlastnosti lásky? 1 Kor 13, 4—8.

14. Co čteme o vznešenosti lásky? v 9. 10. 13.

Poslušnost

Základní verš: Řím 12, 2.

Bůh nikoho nenutí. Nemá zálibení v otrocké poslušnosti. Chce, aby ho jeho stvoření milovala proto, že je hoden jejich lásky. Chce, abychom ho byli poslušni, poněvadž máme rozumnou představu o jeho moudrosti, spravedlnosti a dobrotě. A ti, kteří správně oceňují tyto vlastnosti, musí ho milovat, poněvadž jej obdivují a jsou k němu přitahováni.

POS LU Š N O S T Z K U Š E B N Í M K A M E N E M V Y Z N Á N Í

1. Komu jsou zaslíbena požehnání spasení? Žid 5, 9.

Podle Žilkova překladu: „... a všem, kteří jsou ho poslušni, se stal působcem věčné spásy“.

2. Jak spolu souvisí plnění Boží vůle a vstup do nebeského království? Mat 7, 21–23. Srovnej 5, 19; 6, 10.

„Náboženské vyznání neváží na nebeské váze vůbec nic. Rozhodující je charakter.“ COL, 74.

3. Co dokazuje poslušnost zjevené vůle Boží? Jan 14, 15. 21. 23. 24. Srovnej Mat 22, 37–40.

Bůh věnuje velké úsilí tomu, aby lidem umožnil rozvoj charakteru. Podle toho pak pozná, jsou-li poslušni jeho přikazů či nikoli. Dobrymi skutky si nemůžeme lásku Boží koupit. Ony však dokazují, že tuto lásku vlastníme. Pod-

řídíme-li se Bohu, nebudeme se tedy snažit kupovat si nějak Boží lásku. On nám tuto lásku dává darem, a z lásky k Bohu se budeme s radostí řídit jeho příkázáními.

KRISTŮV PŘÍKLAD A SÍLA K POSLUŠNOSTI

4. Jaká opatření učinil Bůh, abychom mohli plnit jeho vůli? Řím 8, 3. 4. 6; 2 Kor 5, 14. Srovnej Fil 2, 13.

Z milosti Ježíše Krista dokážeme vše, co od nás Bůh vyžaduje.

5. Nakolik se Kristus jako člověk podřídil Otcově vůli? Jan 5, 30; 6, 38. Srovnej Žid 10, 7.

Ježíš vyprázdnil sama sebe. V jeho chování nebylo nic sobeckého. Podřídil vše vůli svého Otce.

6. Jaký příklad poslušnosti dal nám Pán Ježíš? Mar 14, 36; Fil 2, 8.

ODPOVĚDNOST ZA POZNANOU PRAVDU

7. Jakou odpovědnost máme, známe-li Boží vůli? Jaké následky přinese vědomé zanedbávání povinností? Jak 1, 22—25; 4, 17. Srovnej Jan 15, 22.

Každému člověku se dostane dostatek světla, aby mohl splnit požadované povinnosti. Jeho odpovědnost je úměrná jeho příležitostem a přednostem. Bůh udílí každému dostatek světla a milosti, aby mohl vykonat svěřený úkol. Nesplní-li člověk drobné povinnosti, nedostane se mu většího poznání, poněvadž by to jen zvětšovalo jeho nevěrnost a nedbalost.

8. Kterým podobenstvím poukázal Ježíš na možné zanedbávání vědomé povinnosti? Mat 7, 24–27; 21, 28–32.

Důkazem upřímnosti nejsou slova, nýbrž činy. Nejsou-li slova provázena přiměřenými skutky, nemají vůbec cenu.

9. Čím nahražují lidé často uposlechnutí jasně vůle Boží? Mar 7, 7–9.

Lidé staví své teorie a tradice nad Boží příkazy, poněvadž milují sebe a chtějí kráčet pohodlnější cestou, než kterou Pán určil.

10. Může samotná víra nahradit poslušnost vůči Bohu? Řím 3, 31. Srovnej Jak 2, 17–24.

Podle Žilkova překladu: „Rušíme tedy zákon skrze víru? Naprosto ne...“ Nezjevujeme-li Krista ve skutcích spravedlnosti, nemá naše vyznání vůbec cenu.

BOŽÍ VŮLE A POSLUŠNOST ČLOVĚKA

11. Jak jediné můžeme poznat Boží vůli? Řím 12, 2.

U Božího soudu nebudeme trestáni proto, že jsme byli v bludu, nýbrž proto, že jsme zanedbali příležitost nebes a nehledali jsme pravdu.

12. Pouze jaký druh poslušnosti Bůh přijme? Řím 6, 17; Ef 6, 6.

My sice nemáme možnost vymanit se sami ze satanova područí, ale musíme hřích vypudit ze svého nitra. Chceme-li být osvobozeni od hříchu a prosíme v úzkosti o sílu, kterou sami nemáme, ovládne Duch svatý božskou mocí naše srdce, abychom dokázali plnit Boží vůli.

Veškerá opravdová poslušnost pramení ze srdce. Kristus také přiložil k své práci srdce. Budeme-li chtít, pronikne natolik naše myšlení a zájmy a přizpůsobí naše srdce požadavkům své vůle, že budeme ve skutečnosti poslušni z vlastní vůle.

13. Jaký postoj k hříchu zastává znovuzrozený člověk?
1 Jan 3, 6. 9; 5, 18.

Chceme-li být upřímně Boha poslušni a snažíme se o to, přijímá Pán Ježíš toto rozhodnutí a úsilí jako nejlepší službu člověka. Rozdíl vyrovná svými božskými zásluhami. Nesouhlasíme-li s hříchem, nemůže nás žádná lidská ani dábelská moc vnitřně pošpinit.

14. Proč není dítko Boží bez naděje, zhřeší-li? Jan 2, 1.
Srovnej 1 Jan 1, 7—10.

Jsme-li oděni Kristovou spravedlností, nebudeme mít zálibu v hříchu; vždyť v nás působí Kristus. Můžeme se dopustit chyb, ale budeme nenávidět hřích, který způsobil utrpení Syna Božího. Charakter se neprojevuje nahodilými dobrými skutky či přestupky, nýbrž podle toho, jak jsme zvyklí mluvit a jednat.

---

10. úkol — 6. března 1971

Dokonalost v Kristu

Základní verš: Mat 5, 48.

Každý, kdo Bohu posvěť duši, tělo a ducha, získá soustavný zdroj nové síly. Může čerpat z nekonečných zásob

nebes. Duch svatý působí na mysl i srdce člověka a obohacuje schopnosti. Ti, kteří chtějí zachraňovat duše, spějí k dokonalosti. Spolupracují-li s Kristem, mohou v lidské slabosti konat veliké dílo.

OBRAZ DOKONALOSTI

1. Jaký cíl předložil Spasitel těm, kteří chtějí vejít do nebe? Mat 5, 48.
2. Jak ličí Nový zákon ideál křesťanské zkušenosti? Jaký je v tomto směru význam slova „dokonalost“? Fil 3, 12—16.
3. Můžeme získat křesťanskou dokonalost již zde? Nebo je to snad vzdálený cíl, k němuž na zemi marně spějeme? 1 Kor 2, 6; Fil 3, 15.

Na každém stupni životního vývoje můžeme získat dokonalost. Žijeme-li však podle vůle Boží, budeme neustále činit pokrok. Posvěcení trvá celý život.

Nemůžeme si sice činit nárok na dokonalost v těle, ale můžeme prožít křesťanskou dokonalost duše. Svědomí může být prosto výčitek. Vírou v krev Ježíše Krista mohou všichni dospět k dokonalosti. Díky Bohu, že nestojíme tváří v tvář nemožnosti. Můžeme usilovat o posvěcení a můžeme se těšit z Boží přízně.

4. Jak můžeme dosáhnout dokonalosti již nyní? Řím 8, 1—4; Fil 4, 13.

Bůh nám umožnil, abychom v Kristu zvítězili nad každým hříšným sklonem a abychom odolali i nejmocnějšímu pokušení. Přijímá naši víru a vede naši ruku, abychom se uchopili Kristova božství a dosáhli tak dokonalé povahy.

CESTA K DOKONALOSTI

5. Jak nám Bůh umožnil získání dokonalosti? 2 Tim 3, 16, 17; Žid 13, 20. 21.

Jakmile se odvrátíme od lidské nedokonalosti a hledíme na Ježíše, nastává v naší povaze velká změna. Kristův duch působí na srdce a připodobňuje je svému obrazu.

Každý Boží příkaz a každé zaslíbení Božího slova má v sobě moc, božský život, aby člověk mohl příkaz splnit a uvědomit si zaslíbení. Ten, kdo přijímá slovo vírou, přijímá Boží život a charakter.

Přijetím pravdy se usměrní touhy našeho srdce, pročistí myšlení a zjemní chování. Obživí se schopnosti mysli a síly duše, prohloubí se city a láska.

6. Co musíme činit, chceme-li být dokonalí? Žid 12, 1. 2.

Neříkej: Nemohu se zbavit svých povahových kazů. Dodeš-li k tomuto závěru, rozhodně život věčný nezískáš. Záleží na tobě. Nechceš-li, nezvítězíš. Hlavní překážkou je neposvěcené srdce, které se nechce podřídit Bohu.

Našemu vzoru, Pánu Ježíši, se sice nevyrovnáme. Ovšem, nenapodobíme-li jej co nejvíce, Bůh nás nepřijme. Schopnosti k tomu nám dal. Pamatuj si, že nikdy nedosáhneš vyšší úrovně, než jakou si stanovíš.

7. Které zkušenosti obzvláště podporují charakterový rozvoj? Žid 12, 11; Jak 1, 12.

Upřímná duše se může v boji bránit neomezenou mocí Ducha svatého. Kristus nedopustí, aby nepřítel přemohl toho, kdo kajcně a s vírou prosí o Boží ochranu. Spasitel je po boku všem, kteří jsou v pokušení a v těžkostech. S ním není možno selhat, ztratit, prohrát. Když nás on posiluje, dokážeme vše; u něho není nemožností.

DŮKAZY ZRALOSTI

8. Který povahový rys představuje důležité potvrzení křesťanské dokonalosti? Jak 3, 2.
9. Která vzácná ctnost je důkazem křesťanské zralosti? Jak 1, 4.
10. Jak se chová zralý křesťan v životních nesnázích? Sk 20, 24; 2 Kor 4, 8–11.
11. Co je označeno jako pouto dokonalosti? Kol 3, 14. Srovnej 1 Kor 13, 13.

KRISTŮV CHARAKTER V NÁS

12. V čem máme zvláště růst a rozvíjet se? 1 Petr 4, 13. 14.
13. Jaká je konečná úroveň křesťana? Ef 4, 13. 15; Žid 6, 1. Srovnej 1 Pet 1, 15.

Ideálem křesťanského charakteru je Kristus. Kristovi následovníci mají být v životě právě tak dokonalí jako byl Syn člověka.

Při pohledu na Ježíše vznikne v našem srdci něco zcela nového. Duch svatý se ihned ujme práce a my skrze víru získáváme novou milost, stále více síly a charakterové zralosti.

14. Jak dlouho má zdokonalování charakteru trvat? 1 Jan 3, 2. 3. Srovnej 1 Tes 3, 13.

Kristus chce přebývat v lidském srdci. Jakmile se bude v lidu Božím zrcadlit charakter Ježíše Krista, přijde si Kristus pro svůj lid.

Naděje křesťana

Základní verš: Jak 5, 8.

Budeme-li světu přinášet evangelium, můžeme urychlit Kristův příchod. Nesmíme pouze očekávat. Urychleme den Boží! 1 Petr 3, 12. Kdyby Kristova církev pracovala podle Božího příkazu, byl by již celý svět varován a Pán Ježíš by přišel v moci a velké slávě na naši zemi.

V podobenství o deseti pannách „přišel ženich o půlnoci“ — kdy je největší tma. Tak nastane i Kristův příchod v nejtemnějším údobí světových dějin. Velký svůdce zavede lidstvo do hluboké temnoty, neproniknutelné jako žíněný pytel. Pro lid Boží to bude noc soužení, noc pláče, noc pronásledování pro pravdu. Ale v této tmavé noci zazáří Boží světlo.

NADĚJE NA KRISTŮV PŘÍCHOD

1. Jakými slovy líčí Pavel návrat Pána Ježíše? Tit 2, 11—14.

11. verš mluví o prvním Kristově příchodu, ve 13. verši má na mysli druhý příchod.

2. Jaké zaslíbení dal Pán Ježíš? Jan 14, 1—3.

Z řeckého znění vyplývá, že se už měli přestat rmoutit. Kristův odchod na nebesa byl pro učedníky zárukou, že zase přijde. Sk 1, 11.

„Místo“ (monai) znamená „trvalé bydliště“. Srovnej Ž 23, 6.

3. Kdo bude připraven, až Pán Ježíš opět přijde? Žid 9, 28.

„Čekají“. Doslova „vyhlížejí ho“, tj. nepřestávají čekat, dokud se Kristus neobjeví.

ÚČEL KRISTOVA PŘÍCHODU

4. Proč se Pán Ježíš vrátí na tuto zemi? Mat 16, 27; Zjev 22, 12. Srovnej Žid 9, 27. 28.

I ten nejslabší může získat korunu nesmrtelné slávy, právě tak jako ten nejsilnější. Všichni, kteří v Boží síle přizpůsobí svůj život vůli Kristově, mohou být vítězi. Každý skutek rozhoduje o vítězství nebo porážce života. Vítězům se dostane odměny, odpovídající jejich snažení a horlivosti.

5. Proč neobdrží věrní odměnu po smrti? 2 Tim 4, 1. 8.
6. Jaká proměna nastane se spravedlivými při Kristově návratu? 1 Kor 15, 51—54; 1 Tes 4, 15—17.

„Vzkříšení nic nezmění na podobě člověka, ačkoliv nevstanou tytéž součásti hmoty nebo hmotné podstaty, jaké šly do hrobu. Tento předivný Boží skutek je pro člověka tajemstvím. Duch, charakter člověka, se vrací k Bohu a zůstává zachován. Při vzkříšení bude mít každý svoji povahu.“ EGW, Komentář a. s. d., sv. 6, 1093.

ZPŮSOB KRISTOVA PŘÍCHODU

7. Víme, v který den či hodinu Ježíš přijde? K čemu jsme proto nabádáni? Mat 24, 42. 44.
8. Který viditelný projev bude provázet Kristův příchod? Mat 24, 27; Zjev 1, 7. Srovnej Sk 1, 11.

PŘÍPRAVA NA KRISTŮV PŘÍCHOD

9. K čemu jsme vybízeni, když neznáme den ani hodinu Ježíšova návratu? Mat 24, 42. 44.

10. Jak působí naděje na Kristův příchod u všech upřímných věřících? 1 Jan 3, 2. 3.

11. Kterým podobenstvím zdůraznil Spasitel, že máme být stále hotovi na setkání s ním? Mat 25, 1–13.

Lidé, kteří jsou zobrazeni bláznivými pannami, nejsou pokrytci. Jsou to lidé, kteří si pravdy váží a milují ji; dokonce ji i hlásají. Tito lidé se však nepoddali působení Ducha svatého. Nepadli na Skálu, Krista Ježíše, a nedovolili, aby se jejich stará povaha rozbila. Spokojují se s povrchním obrácením. Neznají vlastně Boha. Nestudují jeho charakter, neudržují s ním společenství. Proto mu nemějí důvěřovat a podle toho žít.

12. Jaké nebezpečí ohrožuje Ježíšovy následovníky před Kristovým příchodem? Co říkal Spasitel? Mat 24, 4. 5. 48; Luk 21, 34–36.

Zlý služebník si říká: „Otálí můj pán přijíti.“ Netvrdí, že Kristus nepřijde. Neposmívá se myšlence jeho druhého příchodu. Ale v srdci je přesvědčen, že Kristus otálí a dokazuje to i svým jednáním a slovy. Snaží se ovlivnit ostatní k opovážlivosti a lhostejnosti, takže podléhají duchu světa a stávají se otupělí.

13. Kterým povahovým rysem se budou vyznačovat věřící, kteří čekají na Kristův příchod? Proč? Jak 5, 7. 8; 1 Pet 1, 7. 13.

Orientálci nosili dlouhý, volný šat, který si při chůzi nebo těžké práci museli nadzvednout a přepásat. Tento způsob převádí obrazně apoštol i do duchovního života. Znamená to tedy: „Rozhodněte se dobře!“ Věřící nemají nechat volný průchod svým myšlenkám nebo rozhodnutím a nemají se dát unášet pohodlím či náladami života. Mají však svou mysl přepásat jako lidé, kteří jdou rozhodně

za určitým cílem. Přepásání představuje činnost, rozhodnutí, podnikavost, nikoli lenost a přebíhání od jedné záliby ke druhé.

---

12. úkol — 20. března 1971

Dar věčného života

Základní verš: Řím 6, 23.

„Mrtví uslyšeli hlas z kříže: ‚Dokonáno jest‘. Hroby se otevřely a mnozí zesnulí vstali. To se bude opakovat, až zazní z nebe Kristův hlas. Tento hlas pronikne až do hrobů a rozevře je, a mrtví v Kristu vstanou. Při vzkříšení Spasitele otevřelo se pouze několik hrobů, ale při jeho druhém příchodu uslyší jeho hlas všichni mrtví věřící a vyjdou k slavnému, nesmrtelnému životu. Táž moc, která vzkřísila Krista z mrtvých, vzkřísí církve a oslaví ji s ním.“ EGW.

NADĚJE NA VZKŘÍŠENÍ

1. K jaké slavné naději se upíná víra křesťana? Tit 1, 2; 1 Jan 2, 25.

„Nemohu si odpustit jednu poznámku: zdá se, že první křesťané se mnohem důsledněji zabývali otázkou vzkříšení než my dnes. Jak to přijde? Apoštolové mluvili o ní neustále a nabádali následovníky Ježíše Krista k horlivosti, poslušnosti a lásce. A jejich dnešní nástupci mluví o vzkříšení jen zřídka! Písmo tuto myšlenku velmi zdůrazňuje, ale dnešní kaza elé ji velmi přehlížejí.“ Adam Clarke, Komentář k 1 Kor 15. kap.

2. Jaký nevyhnutelný následek přináší hřích? Co je smrt? Řím 6, 23; 1 Kor 15, 26.

3. Jakým způsobem obnovil Bůh hříšníkům naději na život věčný? Jan 3, 16; 2 Tim 1, 10.

JISTOTA VZKŘÍŠENÍ

4. Jak se nám dostalo této blahoslavené naděje? Jan 1, 4; 1 Jan 5, 11. 12.

5. Na jaké skutečnosti je založena naše naděje na vzkříšení? 1 Kor 15, 12. 20; 1 Petr 1, 3. 4.

Vzkříšení Ježiše Krista je předobrazem vzkříšení všech, kteří zesnuli v Pánu. Učedníci poznali tvář zmrtvýchvstalého Spasitele, jeho způsoby i řeč. Tak jako Ježíš vstal z mrtvých, povstanou ti, kteří spí v zemi. Poznáme své přátele právě tak, jako učedníci poznali Pána.

JAK ZÍSKÁME ŽIVOT VĚČNÝ

6. Jak rozhoduje víra o životě věčném? Jan 3, 36; 6, 47; 17, 3. Srovnej Jan 1, 25. 26.

7. Co musíme činit, abychom zdědili život věčný? Mar 13, 13; Řím 2, 7; Zjev 2, 10.

Podmínky věčného života z milosti jsou tytéž, jaké byly v ráji — dokonalá spravedlnost, soulad s Bohem, správné zachovávání zásad Božího zákona. Bůh učinil opatření, abychom mu mohli být podobní. Učiní v tom směru vše pro ty, kteří se umíněně nestaví proti němu a nepřipravují se o tuto milost.

8. Kdy zdědí věřící křesťan život věčný? Jan 5, 24; 1 Jan 5, 10—13. Srovnej Jan 3, 36.

Kristus přijal naše tělo, abychom my mohli mít jeho ducha. Toto spojení umožní, abychom vyšli z hrobu, nejen na důkaz Kristovy moci, nýbrž i proto, že jsme vírou přijali jeho život. Ti, kteří spatřují Krista v jeho podobě a přijímají ho do svého srdce, mají život věčný. Kristus v nás přebývá skrze svého Ducha. Přijmeme-li u víře Ducha Božího do srdce, začíná v nás život věčný.

N E S M R T E L N O S T

9. Kdy se ujmou věčného života ti, kterým to Bůh zaslíbil? Mar 10, 30; Luk 14, 14. Srovnej Jan 6, 40; 2 Tim 4, 6—8.
10. Co se musí stát, aby mohli vykoupení žít věčně? 1 Kor 15, 50—55.

Lid Boží se nemůže stát dědicem království dříve, dokud Kristus nepřijde. Písmo ukazuje (1 Kor 15, 51—53; 1 Tes 4, 16. 17), že při příchodu Pána Ježíše vstanou mrtví neporušitelní a živí že budou proměněni. Tato velká změna jim umožní převzít království. Pavel praví, že tělo a krev nemůže obdržet království Boží v dědičný úděl, ani pomljejícnost neobdrží nepomljejícínosti. Člověk je ve svém nynějším stavu smrtelný, pomljejivý, porušitelný; ale království Boží bude nepomljející, věčné. Dnešní člověk nemůže proto vejít do království Božího. Ale až Pán Ježíš přijde, dá svému lidu nesmrtelnost a vyzve jej, aby se ujal svého dědictví — jeho království.

11. Jak výstižně líčí Ježíš vzkříšení? Mat 24, 30. 31; Jan 5, 24—29.
12. Jak popisuje Pavel tutéž událost? 1 Tes 4, 13—17.

Moderní teologové potěšují pozůstalé ujišťováním, že jejich drazí jsou již v nebesích. Kdyby však věřící z Tesa-

loniky byli po smrti opravdu v nebi, museli bychom se tázat, proč tedy nepotěšil Pavel jejich příbuzné těmi slovy, která užívají dnešní moderní teologové? Byl-li apoštol přesvědčen, že spravedliví mrtví jsou již v nebi, pak tím zanedbal rozhodně vzácnou příležitost: mohl to pozůstalým říci a potěšit je!

DŮKAZY VĚČNÉHO ŽIVOTA

13. Jaké důkazy nesmrtelnosti budou mít vykoupení na nové zemi? Zjev 22, 1–3. Srovnej Zjev 21, 3. 4.

---

13. úkol — 27. března 1971

Život na nové zemi

Základní verš: Mat 25, 34.

Ježíš vítá s nevýslovnou láskou své věrné do radosti života věčného. Raduje se z toho, že vidí ve svém království duše, které vykoupil svým ponížením a bolestnou smrtí. Vykoupení se radují s ním, protože mají možnost vidět na nové zemi ty duše, které získali pro Pána Ježíše Krista svými modlitbami, prací a ochotnou obětí. Shromažďují se s velikou radostí kolem Božího trůnu a dívají se na ty, které získali pro Krista. Jejich radost je tím větší, že tyto získali zas další duše a ty opět další. Nyní se všichni sešli v přístavu pokoje a skládají své koruny k Ježíšovým nohám. Společně ho chtějí velebit po celou věčnost.

POČÁTEK KRÁLOVSTVÍ

1. Čím se vyznačuje Kristovo království? Mat 25, 31. Srovnej 2 Tim 4, 1.
2. Který nebeský výrok hlásá, že toto království zahájilo svou existenci? Zjev 11, 15. 17.
3. Popiš obrazné líčení, jak se Kristus ujímá vlády na tomto světě! Zjev 19, 11–16.

KRÁL A JEHO PODDANÍ

4. Co víme o Kristově království milosti? Žid 4, 16; Mat 25, 31. 32.

Výraz „království Boží“ znamená království milosti. Apoštol Pavel popisuje království milosti v epištole k Židům. Žid 4, 15. 16. Trůn milosti představuje království milosti, existence trůnu předpokládá existenci království. Tak i trůn velebnosti nebo slávy představuje království slávy. O tomto království mluví Spasitel u Mat 25, 31. 32. Toto království je dosud v budoucnu. Vznikne teprve při 2. příchodu Ježíše Krista.

5. Jaké pocty se dostane svatým v Kristově věčném království? Mat 13, 43; Zjev 22, 5.
6. Jak uvítá Král slávy své věrné v novém věčném domově? Mat 25, 34.
7. Jaké úsilí musíme vynaložit, chceme-li vejít do tohoto království? 2 Petr 1, 10. 11; 3, 11. 14.

Nepřijdeme do nebe, dáme-li se unášet proudem světa. Pakli se nesnažíme přijít do tohoto království a seznámit se dobře s jeho zásadami, nejsme hodni se tam dostat. Ti, kteří nechtějí spolupracovat s Bohem na zemi, nespolupracovali by s ním ani v nebi.

8. Jakou zkušenost učinili všichni, kteří se dostanou do království nebeského? Sk 14, 22; 2 Tim 2, 12.
9. Kdo je hoden zdědit zaslíbené království? 2 Tes 1, 4. 5; Jak 2, 5.
10. Jak rozhodne Bůh o tom, kdo se dostane do Kristova věčného království? Mat 13, 41—43; 25, 31—33.

NEKONEČNÝ ŽIVOT V DOKONALÉM SVĚTĚ

11. S čím se nikdy nesetkáme v tomto království? Zj 21, 4. 8. 27; 22, 3. 15.

Bezbožní nejsou vyloučeni z nebe proto, že by o tom Bůh panovačně rozhodl — jsou vyloučeni proto, že se nehodí pro společnost nebes. Sláva Boží by pro ně byla ohněm spalujícím.

12. Jakou zvláštní přednost budou mít vykoupení na nové zemi? Zj 21, 1—7. 22—25; 22, 1—5.

Vykoupení budou s neutuchající rozkoší uvažovat o divích Stvořitelské moci a lásky. Nebude tam svůdce, který by lstivě sváděl k zapomínání na Boha. Tam se rozvinou všechny dary a schopnosti. Mysl se učením neunaví, síly se nevyčerpají. Tam bude možno provést největší a nejspolehlivější plány a cíle, a přesto bude stále možno pokračovat dál. Děti Boží se budou obdivovat stále novým divům a budou uvažovat o nových pravdách.

13. Co víme o trvání Kristova slavného království? 2 Petr 1, 11; Zj 11, 15.

Je konec sporu mezi satanem a Kristem. Hřích už také není, nejsou ani hříšníci. Celý vesmír je čistý. Vy-

koupení žijí v souladu a ve štěstí. Ten, který vše stvořil, dává nekonečným prostorům život, světlo a radost. Vše živé i neživé, od nejmenšího atomu až po největší světy, hýří krásou a dokonalou radostí. Vše hlásá, že Bůh je láska.
